

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **A. C.**, zast. advokátem Mgr. Dmitryjem Shmyrovem, se sídlem I. P. Pavlova 1789/5, Praha 2, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2021, č. j. 2 A 64/2020 – 115, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2020, č. j. CPR - 25393 - 4/ČJ - 2020 – 930310 - V242, kterým bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“); doba zákazu pobytu na území členských států Evropské unie byla stanovena na 2 roky.

[2] Stěžovatel současně s neodůvodněnou kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku; žádost odůvodnil tím, že je zjevné, že správní orgány ani soud nepřihlédly ke specifickým okolnostem a neřešily oprávněné zájmy stěžovatele; tvrdí, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než by mohla vzniknout jiným osobám. Újma, která vyhoštěním stěžovatelů hrozí, spočívá v nebezpečí porušení jeho práva na svobodu pohybu ve smyslu čl. 14 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod, neboť napadené rozhodnutí nemá oporu v zákoně. Stěžovatel tvrdí, že si na území České republiky vytvořil zázemí a má zde blízké osobní vazby; v průběhu správního řízení se sblížil a vytvořil partnerský vztah s občanskou Českou republikou Veronikou Kadidlovou, s níž sdílí společnou domácnost a plánují vytvořit novou rodinu; jejich vztah je velmi vážný, jmenovaná se kvůli němu rozvedla. V zemi původu žádnou rodinu nemá, není schopen se přizpůsobit životu v zemi původu, kterému již odvykl; nucené odloučení od jeho přítelkyně a od jeho přátel v České republice by pro stěžovatele bylo nepřiměřeným zásahem do práva stěžovatele i těchto osob. Dle stěžovatele se správní orgány nevypořádaly se špatnou bezpečnostní situací v zemi původu. Dle stěžovatele je třeba vycházet z toho, že v zemi původu nemá vytvořeno kvalitní rodinné a sociální zázemí, což má v České republice. Stěžovatel tvrdí, že nepřiznání odkladného účinku by zničilo soukromý a rodinný život jeho i jeho družky, neboť mezi sebou mají silné citové pouto, nepřiznáním odkladného účinku by byli nepřiměřeně omezeni na rodinném a soukromém životě a prohloubilo by se jejich již tak velké psychické vyčerpání.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku vyslovil nesouhlas. Přiznání odkladného účinku by bylo dle žalovaného v rozporu s důležitým veřejným zájmem; tím je požadavek, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří respektují právní předpisy. Má-li být

správní opatření ve formě správního vyhoštění při zjištění neoprávněného pobytu opatřením účinným, musí jeho účinky nastat co nejdříve. Další legalizací pobytu cizinců na území České republiky z důvodu využití všech možných opravných prostředků je bezdůvodně prodlužována doba jejich dalšího pobytu na území, během které se cizincům nabízí, aby např. prostřednictvím svých nově vytvořených vazeb na území (navázáním vztahu, početím dítěte, ovlivněním svědků), dosáhli důvodnosti aplikace § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců pro nepřiměřenost zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění do jejich soukromého a rodinného života.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (např. usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozhodnutím krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemene po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, tedy má povinnost tvrzení a povinnost důkazní; je na něm, aby konkretizoval a osvědčil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[7] Stěžovatel žádné takové individualizované a závažné okolnosti dostatečně konkrétně ničím neprokazuje; jeho tvrzení se omezují v podstatě pouze na narušení osobních a citových vazeb s jeho přítelkyní, s níž však, jak vyplynulo ze spisu, navázal stěžovatel vztah až teprve poté, kdy mu bylo uděleno správní vyhoštění; nadto v průběhu správního řízení žádné takové intenzivní citové vazby netvrdil. Stěžovatel přicestoval dne 6. 12. 2019 přes Rumunsko do Maďarska jako turista na základě biometrického pasu v rámci 90 denního bezvízového styku; dne 3. 6. 2020 byl kontrolován v Praze, přičemž bylo zjištěno, že zde pobývá bez jakéhokoli pobytového oprávnění.

[8] Stěžovatel ve správním řízení uváděl, že ve vycestování mu nic nebrání, a je ochoten vycestovat do země původu (to však nestihl z důvodu chřipky – pozn. NSS), stejně tak uvedl, že

pokračování

v zemi původu vlastní dům a dále má byt v Oděse, kam občas jezdí. Tvrzení stěžovatele, že není schopen se (po dvou letech odjezdu ze země původu na turistické vízum – pozn. NSS) přizpůsobit životu v Moldávii, se nejeví příliš věrohodné, stejně tak poukaz stěžovatele na bezpečnostní situaci v Moldávii je zcela obecný a neodpovídá tvrzením a jednáním stěžovatele v průběhu správního řízení.

[9] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že obecně vyjádřený zájem stěžovatele na setrvání na území České republiky s pouhým odkazem na úzké citové vazby k přítelkyni, nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).

[10] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu